

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Constantin Gurschi,

judecători – Ion Guzun și Iurie Diaconu,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei sect. Centru, mun. Chișinău din 11 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2013, declarat de inculpatul

Turbatu Alexandru Constantin, născut la 09.06.1977 în s. Micăuți, r-nul Strășeni, domiciliat în or. Cimișlia, str. Mihai Eminescu 44, ap.52, anterior judecat.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond de la 05.08.2012 pînă la 11.07.2013;

Instanța de apel de la 01.08.2013 pînă la 16.10.2013;

Instanța de recurs ordinar de la 23.12.2013 pînă la 26.02.2014.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei sect. Centru, mun. Chișinău din 11 iulie 2013, Turbatu Al. a fost condamnat în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal cu stabilirea pedepsei de 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a reținut, că Turbatu Al., în circumstanțe necunoscute, intrînd în posesia a două plicuri de hîrtie de staniolă, în care se afla un praf de culoare albă, pe care a păstrat-o la sine pînă la 03.03.2012, aproximativ în jurul orei 08:30, cînd aflîndu-se la intersecția străzilor V. Micle și V. Alecsandri, mun. Chișinău, fiind bănuït de comiterea contravenției prevăzută de art.85 Cod contravențional-consumarea substanțelor narcotice sau psihotrope, a fost stopat de către colaboratorii de poliție și condus pentru identificare în sediul CP sect. Centru, mun. Chișinău, unde în rezultatul percheziției corporale din buzunarul drept al scurtei cu care era îmbrăcat, au fost ridicate două plicuri din hîrtie de staniolă în care se afla un praf de culoare albă, care conform raportului de expertiză nr.52 din 06.03.2012, constituie substanță psihotropă amfetamină, cu masă totală de 1,64 g în stare uscată, care este inclusă în Tabelul nr. 1 a substanțelor narcotice neutilizate în scopuri medicale, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărîrea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, cantitatea de 1,64 gr. se atribuie la proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către:

- avocatul N. Colesnic în numele inculpatului Turbatu Al., care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința lui Turbatu Al.. În argumentare apelantul a menționat, că cu sentința instanței de fond nu este de acord,

considerînd-o ilegală și neîntemeiată, deoarece la examinarea cauzei penale nu au fost prezentate probe concludente și verosimile ce ar demonstra pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. Apelantul indică, că la 03.03.2012 aproximativ în jurul orei 08.30, Turbatu Al. aflîndu-se la intersecția străzilor V. Micle și V. Alexandri, a fost reținut în cadrul dosarului contravențional intentat în privința sa în baza art.85 alin. (1) Cod contravențional, fiind recunoscut vinovat în comiterea faptei contravenționale a fost sancționat cu amenda în mărime de 3 unități convenționale, amenda fiind achitata de către inculpat. Ulterior inculpatul a fost reținut în cadrul dosarului penal pentru aceleași temeuri, însa conform art.174 alin. (2) Cod de procedură penală, persoana eliberată după reținere nu poate fi reținută din nou pentru aceleași temeuri. Mai indică apelantul, că la materialele cauzei penale lipsesc ordonanțele organului de urmărire penală și autorizația judecătorului de instrucție prin care s-ar fi dispus efectuarea percheziției. În cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești în calitate de martori au fost audiați V. Botezat și V. Lozovan, ei fiind colaboratori ai IPC în cadrul CPs. Centru, declarațiile lor fiind puse la baza sentinței de condamnare, care în viziunea sa nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, conform art. 90 alin. (3) Cod de procedură penală.

În cadrul ședinței instanței de apel, avocatul N. Colesnic, conformîndu-se cerințelor condamnatului a susținut cererea de apel suplimentară și a solicitat doar o pedeapsă mai blîndă.

- inculpatul Turbatu Al., prin care a cerut modificarea cerințelor, solicitînd aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate din motiv, că a recunoscut vina integral și consideră pedeapsa aplicată una prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2013 au fost respinse ca nefondate apelurile avocatului N. Colesnic și al inculpatului Turbatu Al., cu menținerea sentinței.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat, că instanța de judecată corect a ajuns la concluzia, că doar stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare va atinge scopul aplicării pedepsei penale și va contribui efectiv la corectarea și reeducarea acestuia.

Mai mult ca atît, în speță la stabilirea pedepsei s-a ținut cont și de prevederile art. 82 Cod penal, or vis-a-vis de sentința anterioară este prezentă recidiva, antecedentul fiind unul nestins, conform art. 111 Cod penal.

5. Inculpatul Turbatu Al. a declarat recurs ordinar împotriva hotărîrilor instanței de fond și de apel, solicitînd casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărîri cu aplicarea pedepsei nonprivative de libertate motivînd, că s-au admis un șir de încălcări procedurale, însă nu le indică concret care sunt ele și nu s-a luat în considerație faptul că el a recunoscut vinovăția.

6. Verificînd argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal atestă că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

7. Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent și este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Cererea de recurs trebuie să conțină conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrilor atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, așa cum prevede art.430 pct.5) Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului declarat rezultă că, inculpatul Turbatu Al., nu a respectat aceste cerințe, inclusiv prevederile art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cerință esențială față de recurs, prin care autorul trebuie să invoce concret cel puțin unul din temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, care este conținutul acestuia, argumentarea nu din punct de vedere a stării de fapt, ci a problemei de drept.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către recurent. Potrivit recursului, inculpatul Turbatu Al. nu este de acord cu aprecierea probelor de către instanțele de fond și de apel, solicitînd aplicarea pedepsei nonprivative, astfel acesta nu a invocat vreunul din temeiurile pentru recurs stipulate în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sunt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la acestea, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază, astfel recurentul nu s-a conformat legii.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrilor judecătorești, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpatul Turbatu Al. și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lui, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Totodată, Colegiul constată, că instanțele de judecată corect au încadrat acțiunile lui Turbatu Al. conform prevederile art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, iar pedeapsa stabilită este una echitabilă conform prevederilor sancțiunii norme penale în baza căreia a fost condamnat, luîndu-se în considerație prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

8. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Turbatu Alexandru Constantin* împotriva sentinței Judecătoriei sect. Centru, mun. Chișinău din 11 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2013, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art.429 și art.430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 martie 2014.

Președintele

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Guzun

Iurie Diaconu